

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ПОВТОРНОГО ВИКОРИСТАННЯ СКЛЯНОЇ ТАРИ

Сірик Т.А., викладач; Сологуб С.В., студент

Використання екологічно-безпечних матеріалів для упакування харчової продукції — вимога для більшості європейських країн. Результати останніх досліджень в 12 країнах світу та за участю 6000 осіб показали, що 74% споживачів віддають перевагу скляній упаковці для продуктів харчування і напоїв. У першу чергу це пов'язано з тим, що скло зберігає незмінним смак і запобігає впливу зовнішніх факторів на продукти. Використовуючи ці результати багато європейських компаній, які виробляють соки, молоко та інші продукти харчування, задумалися про перехід на скляну тару, зважаючи на очікуване збільшення попиту на неї. Європейці вважають скло, як кращий матеріал для просування бренду на ринку, обґрунтовуючи це тим, що скло екологічно чистий і безпечний продукт, який піддається 100% переробці.

Основними споживацькими властивостями скляних побутових виробів є: функціональні, ергономічні, естетичні та гігієнічні. Функціональні властивості скловиробів передбачають можливість виконання ними двох основних функцій: "приймати" і зберігати їжу та напої в незмінній кількості та якості і "віддавати" їх повністю або частково у міру необхідності. Ергономічні властивості зумовлені зручністю (комфортністю) користування. Комфортність побутового посуду визначається зручністю миття, транспортування і зберігання. Естетичні властивості скляних побутових товарів визначаються цілісністю композиції, раціональністю форми та інформативністю. Гігієнічні властивості характеризуються такими показниками як нешкідливість і забрудненість.

Скло є єдиним матеріалом, який можна переробляти незліченну кількість разів. Властивості отриманого матеріалу ті ж, що і у скла, отриманого при першому плавленні природної сировини.

Можна виділити такі переваги повторної переробки скла: скло є пакувальним матеріалом високої якості, споживачі

відчувають вигоду завдяки можливості утилізації використаної скляної тари, переробка скла зменшує кількість твердих відходів, властивості скла при повторному використанні не погіршуються та зменшення кількості використаної енергії.

Не дивлячись на очевидні переваги використання склобою, українські скляні заводи не охоче використовують склобій, зібраний у сфері споживання, для виробництва нової тари, оскільки він завжди містить забруднення та існує небезпека погіршення однорідності скломаси і якості готової продукції. Отже, для підвищення об'ємів вторинного скла, що додається в скломасу, потрібне ретельніше видалення з нього забруднюючих домішок, яке забезпечується новими технологіями сортування склобою за кольором і складом.

В Україні реалізація політики в галузі переробки різного виду відходів ускладнена з кількох причин. А саме, недосконала нормативно-правова база, недбале виконання і відсутність контролю вже існуючих законів і нормативно-правових актів, недостатнє фінансування робіт, відсутність свідомості громадян.

Таким чином вирішити проблему скляних відходів можна створивши заводи з переробки скляних відходів, діяльність яких необхідно заохочувати спеціальними пільгами, інфраструктуру зі збору скляних відходів, розробити державну програму «Україна без відходів», закон «Про стимулювання використання вторинної сировини» та закон «Про стимулювання сортування побутових відходів».

Підходити до проблеми скляних відходів потрібно не тільки з технічної та законодавчої сторони, а й соціально-моральної. Важливо не тільки переробляти різне скло, а й прищеплювати населенню екологічне мислення, щоб кожна людина, опускаючи в спеціальний контейнер скляну пляшку знала, що тим самим вона зберігає енергію, яку довелося б витратити на виробництво нової пляшки. Як показує досвід лише поєднавши економічні методи стимулювання з проведенням систематичних інформаційно-просвітницьких заходів серед всіх верств населення можна переконати людей, що сортувати сміття - модно, вигідно і екологічно безпечно.